

UTTALANDE 2014:1

Bakgrund

Med anledning av att InsureSec AB ("**InsureSec**") ska bedöma lämpligheten hos den som ansöker om registrering och licensiering hos InsureSec, har InsureSec begärt att Försäkringsförmedlingsmarknadens Disciplinnämnd ("**Nämnden**") ska uttala sig om huruvida vissa exempel på agerande är förenliga med InsureSecs regelverk, däribland god försäkringsförmedlingssed.

Förutsättningar

De exempel på agerande som InsureSec önskar att Nämnden ska ta ställning till är följande.

En person ("**P**") har varit anställd, först i bolaget Alfa ("**Alfa**"), som hade tillstånd för investeringsrådgivning och därefter i bolaget Beta ("**Beta**"), som hade tillstånd för försäkringsförmedling. Alfa och Beta bedrev sina respektive verksamheter i samma lokaler och med, i huvudsak, samma personal, dock inte samtidigt.

Kunden K ("**K**") hade erhållit ett större belopp och kontaktades av Alfa som bjöd in till ett möte för att diskutera hur beloppet kunde investeras i finansiella instrument. K gick på mötet och träffade då P. K saknade tidigare erfarenhet av placeringar i finansiella instrument och ville inte ta några stora risker, vilket K framhöll för P.

Vid mötet hos Alfa upprättades ingen dokumentation. Däremot begärde P att K skulle underteckna en friskrivningshandling rubricerad "*Dokumentation av näringsidkares marknadsföring till konsument eller annan av vissa finansiella instrument*" ("**Friskrivningen**"). Av Friskrivningen, vilken K undertecknade, framgick att K bekräftade bl.a. att Alfa inte hade tillhandahållit K någon finansiell rådgivning, att K hade mottagit visst skriftligt marknadsföringsmaterial samt att K var medveten om riskerna med placeringen och att kapitalet kunde gå förlorat. Av handlingen framgick vidare att Alfa avrådde kunden från att investera mer än fem procent av sina likvida medel i placeringar med hög risk.

Efter det första mötet mellan K och P investerade K drygt tio procent av sina tillgångar i ett finansiellt instrument med aktier som underliggande tillgång. K fick av P information om att investeringen var säker.

P hjälpte K att fylla i investeringsavtalet. Efter ytterligare möten mellan K och P motsvarade det totala investerade beloppet 40 procent av K:s tillgångar. Efter ett år hade värdet av K:s investeringar minskat kraftigt. Alfas verksamhet hade vid den tidpunkten övertagits av Beta. Trots värdenedgången föreslog P, som då arbetade som försäkringsförmedlare hos Beta, att K borde vidta vissa åtgärder för att undvika höga skatter på sina "vinster" för de befintliga investeringarna. P föreslog att K skulle teckna en kapitalförsäkring, där "vinsterna" på K:s investeringar kunde placeras. K tecknade på P:s inrådan en kapitalförsäkring. När K senare kontaktade Beta för att få klarhet i vad det investerade kapitalet var värt, blev K informerad om att det inte fanns några vinster, utan att denne hade förlorat större delen av sitt investerade kapital.

Begäran om uttalande

Till stöd för InsureSecs bedömning av lämpligheten hos den som ansöker om att registreras och licensieras som försäkringsförmedlare hos InsureSec, har InsureSec begärt att Nämnden, baserat på P:s agerande enligt ovan, ska uttala sig om följande frågor.

1. Är marknadsföring och rådgivning separata företeelser där marknadsföring utesluter rådgivning och vice versa?
2. Kan P:s agerande i anställningen hos Alfa, anses utgöra marknadsföring eller rådgivning?
3. Om P:s agerande kan anses utgöra rådgivning, är det förenligt med InsureSecs regelverk, däribland god försäkringsförmedlingssed, att förmå en kund att underteckna ett intyg om att rådgivning inte har förekommit?
4. Är P:s agerande i övrigt, i anställningen hos Alfa, förenligt med InsureSecs regelverk, däribland god försäkringsförmedlingssed?
5. Är P:s agerande i övrigt, i anställningen hos Beta, förenligt med InsureSecs regelverk, däribland god försäkringsförmedlingssed?

InsureSecs regelverk

Nämnden ska enligt § 2 i Stadgar för Försäkringsförmedlingsmarknadens Disciplinnämnd ("**Stadgarna**") verka för god försäkringsförmedlingssed genom uttalanden, förhandsbesked och ställningstaganden i disciplinfrågor. Disciplinnämnden kan därvid, efter begäran av bl.a. InsureSec, uttala sig om InsureSecs regelverk, däribland god försäkringsförmedlingssed.

Enligt § 1 i Stadgarna består InsureSecs regelverk av InsureSecs avtal för registrering och licensiering av försäkringsförmedlare (*Avtal mellan försäkringsförmedlare som är anställd i försäkringsförmedlarföretag eller som har eget försäkringsförmedlartillstånd och InsureSec AB*) och InsureSecs avtal för anslutning av företag (*Avtal mellan företag anslutna till InsureSec och InsureSec AB*) (avtalen benämns gemensamt "**InsureSecs regelverk**").

Av punkt 7.1 i *Avtal mellan försäkringsförmedlare som är anställd i försäkringsförmedlarföretag eller som har eget försäkringsförmedlartillstånd och InsureSec AB ("Avtalet")* framgår att den som är registrerad eller licensierad försäkringsförmedlare ska följa de lagar och andra författningar som gäller för verksamheten eller som i övrigt är relevanta för försäkringsförmedlare. Syftet med bestämmelsen är bl.a. att yrkeskåren ska ha ett högt anseende och att förmedling genom den ska framstå som ett attraktivt val för kunder. Kravet att följa lagar och andra författningar är därför inte begränsat till situationer som innefattar förmedling av försäkring eller rådgivning om finansiella instrument inom ramen för en försäkring.

Av punkt 7.2 i *Avtalet* framgår att den som är registrerad eller licensierad försäkringsförmedlare ska följa god sed för försäkringsförmedlare. Kravet att följa god sed för försäkringsförmedlare är inte begränsat till vad som utgör god sed i enlighet med en viss lagstiftning, t.ex. lagen (2005:405) om försäkringsförmedling ("**LFF**"), utan avser god sed i enlighet med InsureSecs regelverk. Syftet med kravet på god sed är bl.a. att upprätthålla allmänhetens förtroende för branschen. Enligt InsureSecs regelverk omfattar kravet på god försäkringsförmedlingssed därför även ageranden som inte utgör försäkringsförmedling, så länge agerandet faller inom ett område som allmänheten kan ha fog för att uppfatta som närliggande till eller ha samband med försäkringsförmedling.

Nämndens bedömning

Nämnden gör följande bedömning.

1. Är marknadsföring och rådgivning separata företeelser där marknadsföring utesluter rådgivning och vice versa?

Information

I viss marknadsrättslig lagstiftning föreskrivs en skyldighet att lämna information. Sådan informationskyldighet finns t.ex. avseende försäkringsavtal i 2 och 10 kap. försäkringsavtalslagen (2005:104) ("**FAL**"), försäkringsförmedling i 6 kap. LFF och investeringsrådgivning i 8 kap. 22 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ("**LV**"). Den lagstadgade informationsskyldigheten preciseras i vissa fall av Finansinspektionens föreskrifter (se t.ex. Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2011:39) om information som gäller försäkring och tjänstepension).

Gemensamt för den särskilda lagstiftningen om information är att den saknar en distinktion mellan tillhandahållande av information och marknadsföring. Av marknadsföringslagens (2008:486) ("**MFL**") förarbeten framgår dock att i den mån en fråga inte är särskilt reglerad vad gäller ett visst område, är MFL:s generella reglering tillämplig (se prop. 2007/08:115, s. 125). Om en viss, särskilt reglerad tjänst marknadsförs, måste således både villkoren om information som uppställs i den särskilda lagstiftningen och MFL:s krav på vederhäftig marknadsföring uppfyllas. Därigenom kan MFL bli tillämplig t.ex. på sådana informationsbrister i marknadsföringsmaterial avseende försäkringar och finansiella produkter som inte kan anses reglerade av FAL, LFF eller LV.

Marknadsföring

Vad som är att bedöma som marknadsföring regleras i 3 § MFL. Där framgår att som marknadsföring betraktas *“reklam och andra åtgärder i näringsverksamhet som är ägnade att främja avsättningen av och tillgången till produkter inbegripet en näringsidkares handlande, underlåtenhet eller någon annan åtgärd eller beteende i övrigt före, under eller efter försäljning eller leverans av produkter till konsumenter eller näringsidkare”*.

Rådgivning

LFF reglerar förmedling av försäkringar. Rådgivning är en av de tjänster som enligt LFF kan utgöra försäkringsförmedling. Att lämna rekommendationer till en kund om t.ex. vilka försäkringar denne bör teckna sig för kan nämligen anses vara ett naturligt inslag i förmedlarens roll. Av 1 kap. 1 § 1 p. LFF framgår att definitionen av försäkringsförmedling omfattar att *“lägga fram eller föreslå försäkringsavtal eller utföra annat förberedande arbete innan försäkringsavtal ingås”*.

Investeringsrådgivning regleras av LV men definieras inte i lagtexten. Enligt förarbetena, som hänvisar till såväl MiFID (direktiv 2004/39/EG) som genomförandedirektivet till MiFID (direktiv 2006/73/EG) är investeringsrådgivning *“tillhandahållande av personliga rekommendationer till en kund, på dennes begäran eller på värdepappersföretagets initiativ, i fråga om en eller flera transaktioner som avser finansiella instrument”* (se prop. 2006/07:115, s. 313 ff.). Det saknas dock en tydlig definition av vad som kvalificerar en ”rekommendation” i såväl MiFID som genomförandedirektivet.

Av genomförandedirektivets artikel 52 framgår att en ”personlig rekommendation” är *“en rekommendation till en person i dennes egenskap av investerare eller presumtiv investerare, eller i dennes egenskap av ombud för en investerare eller presumtiv investerare”*. Enligt förarbetena till LV måste det föreligga en personlig rekommendation för att ett rådgivningsförhållande ska uppstå (se prop. 2006/07:115, s. 559 och prop. 2002/03:133, s. 46).

Det finns olika bedömningsgrunder för vad som ska konkretisera personlighetskravet. Det innebär att även annat än en uttrycklig rekommendation kan bedömas vara rådgivning, t.ex. information, marknadsföring eller ett implicit råd såsom *“många kunder som är i din situation har tecknat sig för produkten X och är mycket nöjda”*. För att en sådan implicit rekommendation ska vara att anse som rådgivning krävs det emellertid att mottagaren av informationen hade fog för att uppfatta att denne hade erhållit en rekommendation om att investera (vilket är bedömningsgrunden även i andra rådgivningsförhållanden, se t.ex. Högsta domstolens dom i NJA 1992 s. 243). Kundens tillit till informationen kan således göra att informationen anses vara en personlig rekommendation. Bedömningen sker objektivt, dvs. hur en kund normalt sett skulle ha uppfattat informationen. Även om den som överlämnar informationen inte har haft för avsikt att lämna något råd, kan kunden ha fog för att uppfatta att en rekommendation har lämnats och att informationsgivningen har inneburit att ett rådgivningsförhållande har uppstått. Syftet hos avsändaren är således inte avgörande för bedömningen av om rådgivning har lämnats.

I övrigt har frågan om gränsdragningen mellan information, marknadsföring och rådgivning behandlats av Committee of European Securities Regulation (CESR) (se t.ex. CESR/05-290b). CESR anser att en rekommendation är att anse som personlig om den lämnas till en person och framstår som baserad på den enskilda personens individuella situation (se CESR/05-290b, s. 9 ff.).

Är marknadsföring och rådgivning separata företeelser?

Som framgått ovan finns det inte något motsatsförhållande mellan rådgivning och marknadsföring, utan en specifik information kan bedömas vara såväl rådgivning som marknadsföring på samma gång. Marknadsföring och rådgivning är således inte separata företeelser och marknadsföring utesluter inte rådgivning och vice versa.

Bedömning

Sammanfattningsvis konstaterar Nämnden att marknadsföring och rådgivning inte är separata företeelser och att marknadsföring inte utesluter rådgivning och vice versa. Huruvida viss - skriftlig eller muntlig - information är att bedöma som marknadsföring eller rådgivning beror på om den individuella investeraren har haft fog för att uppfatta att informationen utgjorde rådgivning eller inte. Avgörande för bedömningen är vad som sammantaget har kommunicerats till investeraren vid den aktuella situationen. Även om ett visst marknadsföringsmaterial är befriat från rekommendationer kan rådgivning ändå anses föreligga om materialet överlämnas till investeraren under sådana omständigheter att denne har fog att uppfatta att han eller hon har fått en rekommendation att investera i det instrumentet som marknadsförs i materialet.

2. Kan P:s agerande enligt ovan, i anställningen hos Alfa, anses utgöra marknadsföring eller rådgivning?

Av förutsättningarna ovan framgår att en kund (K) har bjudits in till ett möte på initiativ av en finansiell rådgivare (Alfa) för att diskutera hur kunden skulle kunna investera sina nyförvärvade tillgångar. Kunden hade inte tidigare erfarenheter av finansiella investeringar och erhöll vid mötet förslag på vissa investeringar av en av rådgivningsbolagets anställda (P). Vidare fick K av P information om att investeringarna var säkra.

Bedömning

I en situation som den ovan angivna anser Nämnden att en kund typiskt sett kan anses ha fog för att uppfatta att denne har erhållit rådgivning. Det som särskilt talar för detta är att initiativet till mötet togs av rådgivaren med syfte att presentera möjliga investeringsförslag till kunden, dvs. att själva formen för inbjudan till mötet skapade rimliga förväntningar hos K att denne skulle erhålla rådgivning. Därutöver har P presenterat konkreta investeringsförslag till K vid mötet. Även denna faktor talar för att det är rimligt att K har uppfattat mötet på så sätt att K av P har erhållit personliga rekommendationer om hur kapitalet borde investeras.

Sammanfattningsvis, mot bakgrund av hur kunden bjöds in till mötet, hur mötet genomfördes och vilken information som där tillhandahölls, konstaterar Nämnden att kunden får anses ha haft fog för att uppfatta att denne har erhållit rådgivning av P. Mötet kan därför inte anses ha inneburit att kunden endast har erhållit marknadsföring. Att mötet också eventuellt har inneburit att kunden har erhållit information som kan vara att betraktas som marknadsföring, ändrar inte denna bedömning.

3. Om P:s agerande kan anses utgöra rådgivning, är det förenligt med InsureSecs regelverk, däribland god försäkringsförmedlingssed, att förmå en kund att underteckna ett intyg om att rådgivning inte har förekommit?

Lagen om värdepappersmarknaden

Enligt 8 kap. 1 § LV ska ett värdepappersinstitut ”*tillvarata sina kunders intressen när det tillhandahåller investeringstjänster eller sidotjänster till dessa samt handla hederligt, rättvist och professionellt. Ett värdepappersinstitut skall även i övrigt handla på ett sätt så att allmänhetens förtroende för värdepappersmarknaden upprätthålls.*” Vidare följer det av 8 kap. 22 § LV att information som lämnas till kunderna ska vara rättvisande och tydlig och får inte vara vilseledande. Därutöver ska marknadsföringsmaterial lätt kunna identifieras som sådant. Slutligen ska varje rådgivare som lämnar investeringsrådgivning ha goda kunskaper om bl.a. den omsorgsplikt som följer av rådgivningsuppdraget (se om kompetenskrav i 16 kap. 4 § i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2007:16) om värdepappersrörelse).

Friskrivningen

I det aktuella fallet var P anställd i ett bolag som hade tillstånd för investeringsrådgivning. P uppmanade K att underteckna Friskrivningen, ett dokument som innebar att K intygade att det inte hade lämnats någon investeringsrådgivning till K, utan att K vid mötet endast hade erhållit information i form av marknadsföringsmaterial.

Som framgår av Nämndens yttrande under fråga nr. 1 ovan, bedöms frågan huruvida rådgivning har lämnats utifrån en objektiv prövning, dvs. det är i ovanstående fall omständigheterna vid mötet mellan K och P som blir avgörande. Den avgörande frågeställningen är huruvida kunden kan anses ha haft fog för att uppfatta att denne har erhållit rådgivning. Som har framgått ovan anser Nämnden att K får anses ha haft fog för att uppfatta att denne har erhållit rådgivning av P.

Ansvar för informationen vid marknadsföring och rådgivning är väsentligt olika. Det är därför av stor betydelse att kunden kan vara säker på om denne erhåller marknadsföring eller rådgivning. En kund kan som huvudregel inte med rättslig verkan intyga att en näringsidkare som lyder under ett näringsrättsligt regelverk har bedrivit sin verksamhet i enlighet med de krav som följer av den näringsrättsliga regleringen. Genom ett sådant intyg kan dock kunden missledas om sina rättigheter gentemot näringsidkaren. I händelse av en framtida tvist mellan näringsidkaren och kunden, kan ett sådant intyg eventuellt även få rättslig betydelse till nackdel för kunden.

Bedömning

Nämnden anser att det är i strid med en investeringsrådgivares omsorgsplikt enligt 8 kap. 1 § LV att förmå en kund att intyga att rådgivarens informationsgivning till kunden inte är att anse som rådgivning. LV är en lagstiftning som har hög relevans för försäkringsförmedlare. Syftet med InsureSecs regelverk är bl.a. att upprätthålla allmänhetens förtroende för försäkringsförmedlingsbranschen. En överträdelse av bestämmelserna om investeringsrådgivning i LV utgör därför även en överträdelse av InsureSecs regelverk, och detta oavsett om rådgivningen har skett inom eller utanför ramen för en försäkring. Om P hade varit registrerad eller licensierad hos InsureSec, hade P:s agerande i detta avseende således brutit mot InsureSecs regelverk (Avtalet, p. 7.1).

Om P hade varit registrerad eller licensierad hos InsureSec, finns det skäl att anta att K kan ha haft fog för att uppfatta att P:s investeringsrådgivning var närliggande till eller hade samband med försäkringsförmedling. Nämnden anser att det inte är ägnat att upprätthålla allmänhetens förtroende för försäkringsförmedlingsbranschen att förmå en kund att intyga att förmedlarens informationsgivning till kunden inte är att anse som rådgivning. Om P hade varit registrerad eller licensierad hos InsureSec, hade P:s agerande i nu aktuellt avseende således även brutit mot kravet på god försäkringsförmedlingssed i InsureSecs regelverk (Avtalet, p. 7.2).

4. Är P:s agerande i övrigt, under anställningen hos Alfa, förenligt med InsureSecs regelverk, däribland god försäkringsförmedlingssed?

Dokumentationskravet

Det samlade regelverket avseende investeringsrådgivning och förmedling av försäkring syftar till att ge ett grundskydd för kunder. Nämnden konstaterar att Finansinspektionen i flera sanktionsbeslut de senaste åren har haft anmärkningar på företag som har dokumenterat rådgivningen på ett undermåligt sätt, t.ex. genom att inte i tillräcklig mån motivera varför den föreslagna produkten är lämplig för kunden med hänsyn till kundens förutsättningar (se t.ex. avseende investeringsrådgivning Finansinspektionens beslut FI Dnr 11-5811 och avseende försäkringsförmedling Finansinspektionens beslut FI Dnr 12-5044). Motsvarande anmärkningar har gjorts av SwedSec (se t.ex. SwedSecs disciplinnämnds beslut 2009:05, 2009:08-09 och 2009:16).

Av de angivna förutsättningarna framgår att P har bistått K med att genomföra de investeringsförslag som P presenterade för K. P har dock inte dokumenterat rådgivningstillfällena. Detta strider mot dokumenteringskravet i 8 kap. 26 § LV och 16 kap. 9–18 §§ i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2007:16) om värdepappersrörelse (motsvarande krav för försäkringsförmedlare följer av 6 kap. 6 § LFF samt 7 kap. i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2005:11) om försäkringsförmedling).

Avrådandeplikten

K ville inte ta några stora risker, vilket K hade framhållit för P. Vidare framgick av Friskrivningen att kunden avråddes från att investera mer än fem procent av sina likvida medel i placeringar med hög risk. Trots detta har P föreslagit och bistått K med att genomföra en investering som innebar att först 10 %, och därefter upp till 40 %, av K:s medel investerades i placeringar med hög risk. P har inte endast haft en skyldighet att enligt 8 kap. 22 § LV informera K om riskerna med placeringarna (jfr SwedSecs disciplinnämnds beslut 2003:03). Med beaktande av den skyldighet att avråda från olämpliga investeringar som enligt förarbetena anses följa av 8 kap. 23 § LV (se prop. 2006/07:115, s. 586), får det anses att P även har haft en skyldighet att avråda från investeringarna (motsvarande krav för försäkringsförmedlare följer av 5 kap. 4 § tredje stycket LFF).

Bedömning

Sammanfattningsvis konstaterar Nämnden att det inte är förenligt med kundskyddsreglerna i LV att underlåta att dokumentera kundsituationen och de råd som har lämnats till kunden eller att underlåta att avråda från investeringar som inte kan anses lämpliga för kunden. Att P borde ha avrått K från investeringarna framgick redan av Friskrivningen. Att P inte dokumenterade rådgivningen över huvud taget, är anmärkningsvärt och något som Nämnden anser är ett påtagligt avsteg från kundskyddsreglerna (jfr SwedSecs disciplinnämnds beslut 2009:16).

LV är en lagstiftning som har hög relevans för försäkringsförmedlare. Syftet med InsureSecs regelverk är att upprätthålla allmänhetens förtroende för försäkringsförmedlingsbranschen. En överträdelse av kundskyddsreglerna i LV utgör därför även en överträdelse av InsureSecs regelverk, och detta oavsett om rådgivningen har skett inom eller utanför ramen för en försäkring. Om P hade varit registrerad eller licensierad hos InsureSec, hade P:s underlåtenhet i angivna avseenden således brutit mot InsureSecs regelverk (Avtalet, p. 7.1).

Om P hade varit registrerad eller licensierad hos InsureSec, finns det skäl att anta att K kan ha haft fog för att uppfatta att P:s investeringsrådgivning var närliggande till eller hade samband med försäkringsförmedling. Nämnden anser att det är i strid med god försäkringsförmedlingssed enligt InsureSecs regelverk att underlåta att dokumentera kundsituationen och de råd som har lämnats till kunden samt att underlåta att avråda från investeringar som inte kan anses lämpliga för kunden. Om P hade varit registrerad eller licensierad hos InsureSec, hade P:s underlåtenhet således även brutit mot kravet på god försäkringsförmedlingssed i InsureSecs regelverk (Avtalet, p. 7.2).

5. Är P:s agerande i övrigt, under anställningen hos Beta, förenligt med InsureSecs regelverk, däribland god försäkringsförmedlingssed?

Efter ett år hade värdet av K:s investeringar minskat kraftigt. Alfas verksamhet hade vid den tidpunkten övertagits av Beta. Trots värdenedgången föreslog P, som då arbetade som försäkringsförmedlare hos Beta, att K borde vidta vissa åtgärder för att undvika höga skatter på K:s ”vinster” för de befintliga investeringarna. P föreslog att K skulle teckna en kapitalförsäkring där ”vinsterna” på K:s investeringar kunde placeras. K tecknade på P:s inrådan en kapitalförsäkring. När K senare kontaktade Beta för att få klarhet i vad det investerade kapitalet var värt, blev K informerad om att det inte fanns några vinster utan att denne hade förlorat större delen av sitt investerade kapital.

Lagen om försäkringsförmedling

Enligt den omsorgsplikt som enligt 5 kap. 4 § första stycket LFF följer av ett förmedlingsuppdrag, har förmedlaren att sätta kundens intresse framför sitt eget (se Sundberg m.fl. Lagen om försäkringsförmedling – en kommentar, s. 162 f. och prop. 2003/03:133 s. 25). En försäkringsförmedlare har vidare en skyldighet att rekommendera de lösningar som är lämpliga för kunden (5 kap. 4 § andra stycket LFF) och att avråda från olämpliga lösningar (5 kap. 4 § tredje stycket LFF).

Bedömning

P rekommenderade K att teckna försäkringen för att investera sina vinster men några sådana förelåg inte eftersom K hade gjort stora förluster. Oavsett om det skulle bli några vinster i framtiden fanns det vid tiden för rekommendationen inga omständigheter som talade för att K skulle teckna sig för en sådan försäkring eller att en sådan försäkring av andra skäl skulle vara lämplig för K. P:s agerande har således brutit mot P:s skyldigheter enligt 5 kap. 4§ LFF. Om P hade varit registrerad eller licensierad hos InsureSec, hade P:s agerande därigenom även brutit mot kravet enligt InsureSecs regelverk att följa de lagar som gäller för verksamheten (Avtalet, p. 7.1). P:s agerande hade också brutit mot kravet på god försäkringsförmedlingssed enligt InsureSecs regelverk (Avtalet, p.7.2).

Försäkringsförmedlingsmarknadens Disciplinnämnd

Per Johan Eckerberg
Ordförande

Axel Hedberg
Föredragande

Beslut i detta ärende har fattats av ledamöterna Per Johan Eckerberg, ordförande, Jan-Mikael Bexhed, Malin Björkmo, Fredric Korling (referent), Patric Thomsson och Dan Öwerström. Enhälligt. Föredragande har varit jur. kand. Axel Hedberg.